

ΕΨΙΛΟΝ
798 30.07.06

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ:
Η Αποκάλυψη του... Λιβάνου

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΟΣ:
**«Ο Μητσοτάκης είναι
σαν τον Βαν Γκογκ»**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
**DEPECHE
MODE**

«Οι Έλληνες
είναι όλο
ενέργεια»

ΦΕΥΓΟΥΝ ΚΑΡΑΒΙΑ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

**Η ελληνική συμμετοχή
στην Μπιενάλε της Βενετίας**

Κείμενο: ΒΑΣΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, φωτ.: ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΒΕΡΗΣ

«Το αρχιπέλαγος του Αιγαίου είναι μια διάσπαρτη πόλη». Μμμ, ενδιαφέρον, δεν το είχαμε ποτέ σκεφτεί έτσι. Με αυτή την κεντρική ιδέα «κατεβαίνει» η Ελλάδα στη φετινή Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής στη Βενετία όπου εξετάζεται το θέμα «Πόλεις, αρχιτεκτονική και κοινωνία». Στο ελληνικό περίπτερο, από τις 10 Σεπτεμβρίου έως τις 19 Νοεμβρίου, το δικό μας πέλαγος συστήνεται ως το παράδειγμα μιας υδάτινης πόλης: μιας πόλης αναπόσπαστα δεμένης με τη φύση της, με ξεχωριστή αρχιτεκτονική, με μια ανθρωπογεωγραφία που εξελίσσεται στο χρόνο αλλά και αλλάζει από χειμώνα σε καλοκαίρι, με τις υδάτινες λεωφόρους της και με τις «πλέουσες πλατείες της», τα καράβια που τις διασχίζουν.

Η ελληνική συμμετοχή περιλαμβάνει και μια παράλληλη φωτογραφική αφήγηση από τους «δικούς» μας φωτογράφους-δημιουργούς Στράτο Καλαφάτη και Σπύρο Στάβερη. Ο ένας βλέπει με το φακό του την πόλη του αρχιπελάγους από το πλοίο. Ο άλλος, τις εικόνες του οποίου φιλοξενούμε σήμερα, βλέπει το ίδιο το πλοίο, με την έννοια της «πλατείας» της υδάτινης πόλης, του σημείου όπου συγκροτούνται οι άνθρωποί της.

Για όλους εμάς που στοιβαζόμαστε αυτές τις μέρες γκρινιάζοντας στα καράβια του Αιγαίου φαντάζει αδιανόητη μια τέτοια προσέγγιση. Ποιες πλατείες, ποια «μετάπολη», ποια «επίκαιρη εναλλακτική μορφή αστικότητας»; Εμείς αντιλαμβάνομαστε το στριμωξίδι, το Βουητό, το καουσαέριο του φουγάρου στο κατάστρωμα, το απρόσωπο του πλήθους. Αλλά κι αυτά στοιχεία μιας πόλης δεν είναι; Άσε που, όταν πιώσεις φίλιες με ένα γλάρο, αυτά τα ξεχνάς...

Οι επιμελητές της έκθεσης πάντως, οι αρχιτέκτονες Κατερίνα Κοτζιά, Ηλίας Κωνσταντόπουλος, Λόης Παπαδόπουλος και Κορίνα Φιλοξενίδου, κατόρθωσαν να δουν αυτή τη διάσταση και να την αναγάγουν σε θεωρητική μεταφορά: το πεζό της καθημερινότητας του Αιγαίου αναπαριστά το άστυ που δένει –απρόσμενα μιν, αναμφισβήτητα δε– με το μεγαλειώδες της φύσης του και το απασπράγγιστο της αρχιτεκτονικής του...

Στο ελληνικό περίπτερο θα παρουσιαστούν φυσικά οι εδραιωμένες αναπαραστάσεις του Αιγαίου: το γαλάζιο του, η διαύγεια, το ακηλίδωτο φως, οι άνεμοι. Ταυτόχρονα, θα εξετάζεται η ανθρωπογεωγραφία του Αρχιπελάγους που μετασχηματίζεται διαρκώς υπό την πίεση εξαιρετικών δημογραφικών δεδομένων και, βεβαίως, η ειδική συνεισφορά της αρχιτεκτονικής των οικισμών στη διαμόρφωση των προτύπων κατοίκησης και της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας των νησιών.

Το θαλάσσιο ταξίδι γίνεται μια μεταφορά πάνω στην οποία στηρίζεται η ελληνική παρουσία στην Μπιενάλε. Γιατί «η πρόσληψη του Αιγαίου ως πόλης και ο σχηματισμός του νοητικού της χάρτη στηρίζεται ακριβώς στα υδάτινα δίκτυα και στις ρευστές διαδρομές του ταξιδιού». Ετσι, ενώ ο πυρήνας της ελληνικής συμμετοχής θα στεγαστεί στο ελληνικό περίπτερο στα Giardini, η εγκατάσταση θα διαχυθεί –ταξιδεύοντας κι αυτή– στο προκήπιο και στη συνολική έκταση των Κήπων της Μπιενάλε.

Τα φέρι του Αιγαίου: με τις ανακοινώσεις από τα μεγάφωνα, το Βαπορίσιο καφέ, τη γλίτσα από το αλάτι στην κουπαστή, τα μποφόρ που σε κάνουν να παραπατάς στο κατάστρωμα, τους Ξένους με τα αντιηλιακά, τους Έλληνες με τις τράπουλες... Με τα σαλόνια, όπου νησιώτες και τουρίστες, πιτσιρικάδες και οικογενειάρχες εποφθαλμιούν το χώρο στους καναπέδες και ανταλλάσσουν επιφυλακτικά βλέμματα, ή γνωρίζονται και ανταλλάσσουν πληροφορίες για την ταβέρνα με το καλό ψάρι...